

meget paaagtelsesværdig, og jeg antager ikke, at en saadan Tilføjelse fra nogen Side vil finde Indvending.

Med Hensyn til hans Bemærkning til § 4, sidste Stykke, om, at ingen kan vægre sig ved at modtage Valg til Menighedsraadet, hvilket forekommer ham en uheldig Bestemmelse, da synes han at have overset, at Biskoppen kan fritage fra Valget den, som begærer det. Med Hensyn til Spørgsmaalet, som Stiftsprovsten fremsætter, hvilke Midler der vel skulde kunne anvendes for at tvinge nogen til at modtage Valget, forekommer det mig nærliggende at optage en Bestemmelse om, at dersom Biskoppen efter Forhandling med vedkommende ikke finder allermindste Grund til Vægringen, og hans Forsøg paa at overtale vedkommende til at lade Vægringen falde forbliver omsonst, medfører det Fortabelse af Valgret til Menighedsraad.

Stiftsprovstens Bemærkning til § 5, andet Stykke, og § 7, andet Stykke, om det uheldige i, at Biskoppens Afgørelse af saadan Sag kan indankes for Domstolene, falder ganske sammen med, hvad jeg har udtalt i min Skrivelse af 30te f. M.

Rigtigt er gjort opmærksom paa med Hensyn til § 5, tredje Stykke, at en af de to sidste Søndage i December kan være Juledag, og at i saa Fald Bekendtgørelsen maa henlægges til Sct. Stefansdag.

Angaaende Stiftsprovstens kritiserende Udtalelser til § 13 a antager jeg i Modsætning til ham, at naar Menighedsraadet bestemmer, at der skal ske Ligning paa Menigheden i Anledning af Udgifter til Kirkens Opvarmning o. s. v., er Sogneraadet forpligtet til at sørge for Ligningen o. s. v., hvorved de af Stiftsprovsten fremførte Vanskeligheder bortfalde. Heller ikke skønner jeg Rigtigheden af hans Kritik overfor § 14, da det i denne jo udtrykkelig hedder: „efter forud indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen“.

Derimod er jeg enig med Stiftsprovsten i hans Bemærkning til § 20.

Hvad Stiftsprovstens Bemærkninger til Stykke IV i det hele angaar, da skønner jeg med ham de store Vanskeligheder, som den foreslaaede Maade, hvorpaa Menighedsraadet skal have Indflydelse paa Præstevalget, vil afstedkomme paa forskellig Vis, og jeg vilde langt foretrække, om Menighedsraadet fik Ret til at vælge en blandt tre fra Regeringen indstillede Ansøgere. Kan dette ikke opnaas, mener ogsaa jeg, at der maatte træffes en eller anden Bestemmelse i Retning af den, som Stiftsprovsten har foreslaaet, at Menighedsraadet kun, hver anden Gang et Præsteembede bliver ledigt, faar Indflydelse paa dets Besættelse.

Hvad angaar Stiftsprovstens Bemærkninger til § 25, ere Vanskelighederne, som Rejser til Valgmødestedet kunne forvolde Biskop eller Provst, efter mit Skøn meget for stærkt fremhævede, men jeg finder det dog rimeligt, særligt overfor Ophold ved Vintertid, at den Bestemmelse blev tagen, at, naar Forholdene nødvendiggjorde det, Biskoppen maatte kunne træffe Afgørelse om en fornøden Forandring. Ligeledes finder jeg det med Stiftsprovsten ønskeligt, om Bestemmelsen bortfalder om et nyt Valgmøde efter 8 Dages Forløb, dersom ved det første ikke over Halvdelen af Menighedsraadets Medlemmer vare til Stede, under Forudsætning af, at det bestemmes, at en Suppleant kan møde for det Menighedsraads Medlem, som maatte have lovligt Forfald.

Stiftsprovstens Ønske om, at det forbydes Ansøgerne selv at agitere for deres Indstilling, falder ganske sammen med, hvad jeg har udtalt i min Skrivelse af 30te f. M.

Stiftsprovstens Bemærkninger med Hensyn til Lov om Brugen af Kirkerne, kan jeg ikke tiltræde, heller ikke hans Bemærkninger om Forslag til Lov om Valgmenigheder, naar undtages, at jeg med ham finder det rimeligt, at der træffes en Bestemmelse om, at Valgmenigheder, hvor Sognets Kirke benyttes, komme til at bære sin forholdsmæssige Parts-Udgift ved Kirkens Opvarmning, Belysning o. s. v.

Bemærkningen om, at det ved Bestemmelsen i § 18 „Valgmenighedens Præst er berettiget til at autorisere Skudsmaalsbøger for de af ham konfirmerede Børn“ maatte føjes: „i samme Omfang som Sognepræsterne“ eller lignende, er rigtig.

Hvad endelig angaar Stiftsprovstens Bemærkning til § 10, første Stykke, i Forslag til Lov om Bestyrelse af Kirker, der eje sig selv, maa der utvivlsomt gøres en Tilføjelse for saadanne sjældnere Tilfældes Skyld som det med Bandholm Kirke anførte.

Lolland-Falsters Bispeembede, den 4de Juli 1902.

Christian Leubach.